

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.569/2018/9.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Márton Gizella előadó bíró Dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	Felperes (cím)
A felperes képviselője:	Bodor Ügyvédi Iroda (Dr. Bodor Péter ügyvéd, cím) helyettesítési meghatalmazással: Dr. Smidelik Péter Árpád ügyvéd (Smidelik Ügyvédi Iroda, cím)
Az alperes:	Budapest Főváros Kormányhivatala (1056 Budapest, Váci utca 62-64.)
Az alperes képviselője:	Dr. ... jogtanácsos
Az I. rendű alperesi beavatkozó:	I. Rendű Alperesi Beavatkozó (cím)
Az I. rendű alperesi beavatkozó képviselője:	Steiner és Kuthán Ügyvédi Iroda (Dr. Kuthán Viktória ügyvéd, cím)
A II. rendű alperesi beavatkozó:	II. Rendű Alperesi Beavatkozó (cím)
A II. rendű alperesi beavatkozó képviselője:	Dr. Aniot Péter ügyvéd (cím)
A per tárgya:	ingatlan-nyilvántartási határozat bírósági felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.30.593/2017/42. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.30.593/2017/42. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű és II. rendű alperesi beavatkozónak 40.000-40.000 (negyvenezer-negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

- [1] A felperes **Párt.1.** elnevezéssel 1989. november 8-án kelt kérelmében kérte a Fővárosi Bíróságnál pártként történő bejegyzését. A bejegyzés iránti kérelmében előadta, hogy a **Párt.1.** 1956. november 1-jén alakult és azóta is folyamatosan működik. A Fővárosi Bíróság az 1990. január 2-án kelt és jogerős Pk.60.682/2. számú végzésével 784. sorszámon a **Párt.1.**-t nyilvántartásba vette. A felperes névváltozás-bejelentő kérelmére a Fővárosi Bíróság az 1993. március 3. napján meghozott 6.Pk.60.682/4. számú végzésével megállapította, hogy a felperesi szervezet neve **Párt.2..** A felperes újabb névváltozási kérelmére a Fővárosi Bíróság a 2005. november 23-án meghozott 13.Pk.60.682/1989/11-II. számú végzésével megállapította, hogy a felperes elnevezése **Párt.3.,** rövid neve **Párt.2..** A felperes újabb névváltozási kérelmére a Fővárosi Bíróság a 2013. július 31-én meghozott 13.Pk.60.682/1989/27. számú végzésével megállapította, hogy a felperes új neve **Felperes.**
- [2] Az I. rendű alperesi beavatkozó 1989. november 16-án érkezett kérelmében kérte nyilvántartásba vételét. A Fővárosi Bíróság az 1989. november 21-én kelt 6.Pk.60.754/1989/1. számú végzésével a pártot nyilvántartásba vette.
- [3] A ... szám alatti ingatlan (... hrsz. alatt) a **Párt.1.** tulajdonában állt. Az I. rendű alperesi beavatkozó 1993. február 26-án kérte az ingatlanra a tulajdonjoga bejegyzését. Kérelméhez mellékelte az **I. Rendű Alperesi Beavatkozó** elnöke 1991. október 6-án és október 7-én kelt nyilatkozatait, a Kincstári Vagyonkezelő Szervezet 31-1858/92. számú értesítését, valamint a hivatkozott az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonelszámoltatásával összefüggő intézkedésekről szóló 1993. évi IV. törvény 1. §-ára, 1. számú mellékletére, mely szerint az Országgyűlés az **I. Rendű Alperesi Beavatkozó,** mint a **Párt.1.** jogutódja vagyonelszámolását elfogadottnak tekintette. Csatolta a Minisztertanács 1133/1989. (X. 29.) MT határozatának kihirdető oldalait és amelynek 3. pontja megfogalmazása szerint a Minisztertanács a **Párt.1.** jogutódjának az I. rendű alperesi beavatkozót tekintette. Csatolta továbbá az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonelszámoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény 1. §-át, illetve az azt módosító 1990. évi LXXIX. törvény 1. §-át, amelyekben az **I. Rendű Alperesi Beavatkozót** (az I. rendű alperesi beavatkozót), mint a **Párt.1.** jogutódját nevezik meg.
- [4] A Fővárosi Kerületek Földhivatala az 1993. április 21-én kelt 94733/1993. számú határozatával az ingatlanra az I. rendű alperesi beavatkozó tulajdonjogát jogutódlás címén bejegyezte.
- [5] A II. rendű alperesi beavatkozó 2015. június 1-jétől vált az ingatlan tulajdonosává.
- [6] A felperes 2016. október 20-án iktatott fellebbezésében kérte a tulajdonjog bejegyző határozat

megváltoztatását, állítva, hogy a **Párt.1.**-nek az I. rendű beavatkozó nem volt és jelenleg sem jogutóda. Állította, hogy az ingatlan tulajdonjoga őt illeti. Az alperes megállapította, hogy a felperes fellebbezése elbírálására az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) rendelkezéseit, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló, a tulajdonjog bejegyzéskor hatályos 1972. évi 31. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Tvr.), valamint annak végrehajtására kiadott 27/1972. (XII. 31.) MÉM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) rendelkezéseit kell alkalmazni. Az alperes a 2016. november 29-én meghozott 31081/7/2016. számú határozatával a felperes fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasította, megállapítva, hogy a felperes nem tudta igazolni, hogy jogutódja az ingatlan bejegyzett tulajdonosaként nyilvántartott **Párt.1.** Központi Bizottságának. Utalt arra, hogy a **Párt.1.** 1989. október 7-i kongresszusát követően a régi **Párt.1.** jogutóda hivatalosan az újonnan létrejött **I. Rendű Alperesi Beavatkozó** lett, így annak vagyonát is az örökölte. A Fővárosi Bíróság 6.Pk.60.682/2. számú végzése kizárólag azt tanúsítja, hogy a **Párt.1.**-t 784. sorszám alatt a társadalmi szervezetek nyilvántartásba vették, de nem igazolja, hogy az 1956. október 31-én alapított és 1989. október 7-én feloszlott állampárt jogutódja volna a felperes. Rámutatott, hogy a Fővárosi Bíróság által 1990. június 4-én meghozott 5.P.22.798/1990/5. számú, a felperesi keresetet elutasító ítélete szerint - amelyet a Legfelsőbb Bíróság az 1990. október 3-án meghozott Pf.I.20.811/1990/2. számú ítéletével helybenhagyott - a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperes jogutódi tulajdonosi minősége nem állapítható meg. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a tárgyi ingatlannak nem volt tulajdonosa, ezért a tulajdonjog bejegyző határozat a jogát vagy jogos érdekét nem érintette, ezért az Áe. 3. § (4) bekezdése alapján nem minősül ügyfélnek, és emiatt az Áe. 62. § (1) bekezdése értelmében nem jogosult az elsőfokú határozat ellen fellebbezés benyújtására. Az elsőfokú hatóság ezért nem mulasztott, amikor az elsőfokú határozatot a felperes részére nem kézbesítette, mert a tulajdoni lapra bejegyzett akkori tulajdonos és a felperes között nincs jogfolytonosság, ezért a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben szó sincs arról, hogy a fellebbezéssel támadott határozat utólag kézbesítésre került volna a felperes részére. A felperes perindításra hivatkozással kérte a határozat másolatának a kiadását, ezért a határozat-másolat kiadása nem jelentette azt, hogy a hatóság elismerte volna a felperes ügyféli minőségét és ezzel megnyitotta volna a fellebbezés lehetőségét a számára.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben vitatta, hogy a **Párt.1.** tulajdonosnak az I. rendű alperesi beavatkozó a jogutódja lenne. Kifogásolta az I. rendű alperesi beavatkozó tulajdonjogának bejegyzését, állítva, hogy az annak alapját képező okiratok nem alkalmasak a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges jogcím igazolására és a tulajdonjog megszerzésének tanúsítására. Az okiratokban részben irat-, és tényállásellenes állítások szerepelnek, illetve azokon ügyvédi ellenjegyzés, közjegyzői hitelesítés nincs. Állította, hogy az ingatlan volt tulajdonosának a jogutódja, ezért az elsőfokú határozatot a részére kézbesíteni kellett volna. Jogutódként jogszerűen fellebbezett és a fellebbezését érdemben kellett volna elbírálni.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta a határozatában foglaltak fenntartása mellett.
- [9] Az I. rendű alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte.
- [10] A II. rendű alperesi beavatkozó szintén a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletében rámutatott, hogy a per tárgya a tulajdonjog bejegyzési ügyben a

felperesi fellebbezés tárgyában hozott határozat jogszerűségének vizsgálata, amelybe nem tartozik bele annak a körülménynek a vizsgálata, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó jogutódja-e az ingatlanra korábban bejegyzett tulajdonosnak, az I. rendű alperesi beavatkozó tulajdonjog bejegyzésére jogszerűen, a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges feltételek igazolásával került-e sor. A per tárgya az alperesi határozatban foglalt döntés alapján kizárólag az, hogy a felperes rendelkezik-e ügyféli jogokkal, jogosult volt-e a fellebbezés benyújtására, melyhez azt kellett a felperesnek a perben igazolnia, hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett akkori tulajdonosnak, a **Párt.1.**-nek a jogutódja. A bíróság megállapítása szerint a felperes nem igazolta jogutódi minőségét, mert az 1993. évi IV. törvény 1. §-a és 1. számú melléklete, továbbá az 1990. évi LXXIII. törvény 1. §-a és az azt módosító 1990. évi LXXIX. törvény 1. §-a is az I. rendű alperesi beavatkozót nevezi meg a **Párt.1.** jogutódként. A Minisztertanács 1133/1989. (X. 29.) MT határozat 3. pontja is az I. rendű beavatkozót nevesíti jogutódként. A bíróság rámutatott továbbá, hogy a Fővárosi Bíróság 1990. június 4-én meghozott és a Legfelsőbb Bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú ítéletével helybenhagyott 5.P.22.798/1990/5. számú ítélete is megállapította, hogy a felperes jogutódi minősége nem nyert bizonyítást, ezért tulajdoni igényt eredményesen nem érvényesíthet. A jogerős ítélet ítélt dolgot eredményezett, mely tény a bíróságnak hivatalból figyelembe kellett vennie, ezért a jogerős ítélettel elbírált jogkérdést nem bírálhatta felül. Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperesnek az Áe. 3. § (4) bekezdése alapján az ügyféli jogállása nem állt fenn, és ennek hiánya miatt az Áe. 62. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú határozat ellen jogszerűen nem fellebbezhetett, a fellebbezése érdemben nem volt elbírálható.

[12] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását.
- [14] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 229. § (1) bekezdését, 8. § (3) bekezdés c) pontját, 163. § (3) bekezdését, 195. § (7) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikkét, XXVIII. cikkét, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Egytv.) 4. § (1) bekezdését, 22. §-át, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 6. §-át.
- [15] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ítélt dolgot tévesen állapította meg az általa hivatkozott jogerős ítélet kapcsán, mert abban a perben a jelen per alperese nem vett részt, így nem áll fenn a Pp. 229. § (1) bekezdésében megfogalmazott azon kitétel, hogy ugyanazon felek között nem indítható újabb per, illetve nem vitatható a már elbírált jog. Állította, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó jelen eljárásban nem fél. Álláspontja szerint ítélt dolognak az őt, mint pártot nyilvántartásba vevő végzés tekinthető. A bíróság által res iudicata-ként hivatkozott jogerős ítélet a perben becsatolt példány alapján 2016. november 28-án került iktatásra, egy nappal az alperesi határozat meghozatala előtt, ezért erre az ítéletre az 1993. évben lezárult alapeljárásban hivatkozni nem lehet, az okszerűen res iudicata-t sem képezhet.
- [16] Sérrelmezte, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a nyilvántartásba vételéről rendelkező végzést, amely igazolta, hogy a **Párt.1.**-nek a jogutóda, mert azzal a szervezettel azonos. Utalt e körben a bejegyzés alapját képező kérelme tartalmára, amelyben maga is állította, hogy 1956-ban megalakult **Párt.1.**-gyel mint jogfolytonosan létező szervezettel azonos. A kérelmével egyező nyilvántartásba vételi végzés alapján megállapítható, hogy nem új párt bejegyzésére került sor, mert azonos a több mint hat évtizede megalakult **Párt.1.**-gyel.
- [17] Álláspontja szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó azért sem lehet jogutóda a **Párt.1.**-nek, mert az I. rendű alperesi beavatkozót 28 magánszemély alapította, így

a jogi személy párt jogutóda nem lehet természetes személyek által alapított párt. Hangsúlyozta, hogy a társadalmi szervezetek nyilvántartásába **Párt.1.** néven került bejegyzésre, amely szintén jogutódi minőségét támasztja alá.

- [18] Kfv. 8. sorszámú beadványában - „a felülvizsgálati kérelme indokolási részének kiegészítéseként” - arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó a Fővárosi Törvényszék 2.P.20.706/2016/45. számú ítéletében elismerte, hogy a **Párt.1.** Központi Bizottsága nem más, mint a **Párt.1.**, azaz a jelen per felperese. A felülvizsgálati tárgyaláson hangsúlyozta, hogy az a körülmény, hogy az alperes az iratbetekintést engedélyezte, a hatóság 1993-ban kétszer is hiánypótlást bocsátott ki, arra mutat, hogy az alperes tudott a jogutódi minőségéről, így arról, hogy 1993-ig az ingatlan tulajdonosa volt.
- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [20] Az I. rendű alperesi beavatkozó és a II. rendű alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmeikben egyaránt a jogerős ítélet hatályban tartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [23] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperes regisztratív hatóság, az eljárási keretei, vizsgálódási köre szűkre szabott, mert a kérelemre indult eljárásokban a kérelmező által benyújtott dokumentumokat, okiratokat vizsgálhatja, bizonyítást nem folytathat le, tulajdonjogi igényeket nem bírálhat el. Az eljárás tárgya a jelen perben az volt, hogy a felperes rendelkezik-e fellebbezési joggal, mert fellebbezéssel az Áe. 62. § (1) bekezdése alapján az ügyfél élhet. Ügyfél az Áe. 3. § (4) bekezdése alapján az, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. A felperes ügyféli jogállását az ingatlan korábban bejegyzett tulajdonosának a jogutódi minőségére alapította.
- [24] Az elsőfokú bíróság a per keretei között, az üggyhöz tartozó vizsgálódási körben maradva a tényállást teljeskörűen feltárta, abból megalapozott jogkövetkeztetést vont le arra, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a **Párt.1.-nek** (Központi Bizottságának), mint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosnak a jogutóda. A felperes álláspontjával ellentétben az Egytv. 4. § (1) bekezdése alapján a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételének csak az a joghatása, hogy a társadalmi szervezet a nyilvántartásba vétellel létrejön, de a nyilvántartást vezető bíróság nem vizsgálja, és nem vizsgálhatta, hogy a kérelem alapján bejegyzett társadalmi szervezet azonos-e az 1956. november 1. napjától létezett **Párt.1.-gyel**, mert a nyilvántartást vezető bíróság csak azt vizsgálhatja, vizsgálhatta, hogy a nyilvántartásba vételi kérelem nem olyan társadalmi szervezet nyilvántartásba vételére vonatkozik-e, amely társadalmi szervezet a nyilvántartásban már szerepel, azaz azzal azonos-e. Az 1956. óta működő **Párt.1.** ezen a néven az 1989. október 7-én tartott pártkongresszuson hozott döntéssel megszűnt, a kongresszusi döntés deklarálta az **I. Rendű Alperesi Beavatkozót**, mint új párt megalakulását, ezért a felperes 1990. január 2-án történő nyilvántartásba vételének a korábbi párttal azonos névhasználat nem volt akadálya. A felperes ezért alaptalanul állította, hogy az 1990. január 2-án történt nyilvántartásba vétele egyúttal annak elismerése, hogy a korábbi **Párt.1.-gyel** azonos azért, mert a kérelmében erre hivatkozott és ezt állította. A felperes erre vonatkozó állítását ezen túlmenően cáfolták a benyújtott dokumentumok, így a Fővárosi Bíróság 5.P.22.798/1990/5. számú ítélete, amelyet a Legfelsőbb Bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú ítélete helybenhagyott, továbbá azok a jogszabályi rendelkezések, amely a **Párt.1.** jogutódként az **I. Rendű Alperesi Beavatkozót** nevezték meg, így az 1993. évi IV.

törvény 1. §-a és az 1. számú melléklete, az 1990. évi LXXIII. törvény 1. §-a, az 1990. évi LXXIX. törvény 1. §-a, továbbá az 1133/1989. (X. 29.) MT határozat 3. pontja.

- [25] A felperes arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság ítéletével helybenhagyott Fővárosi Bíróság 5.P.22.798/1990/5. számú ítélete nem jelent ítélt dolgot. Abban a perben a felperes és a jelen perben I. rendű alperesi beavatkozóként eljáró I. rendű alperes közötti jogvitát döntötte el a bíróság, ezért a közöttük levő jogviszonyt, így a jogutódi minőség hiányát a jogerős ítélet eldöntötte az ott vitássá tett vagyontömeg vonatkozásában. Az ítélt dolog fennállását az adott felek közötti jogviszony szabja meg. Tényadat, hogy a felek közötti jogutódi minőség kérdésében hozott döntést a hivatkozott ítélet. A jogutódi minőség fennállása vagy annak hiánya képezte azt a jogkérdést, amelyre később a res iudicata-ként az elsőfokú bíróság hivatkozott. Ez a jogerős ítélet kimondta, hogy annak a kérdésnek az elbírálásában, hogy a felperes az egykori **Párt.1.** jogutóda-e, a kongresszusi döntésből kellett kiindulni. Miután a kongresszusi határozat önmagában nem adott egyértelmű eligazítást a jogutódlás feletti vitában, figyelembe kellett venni a per tárgyát képező vagyonnal kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket is. Utalt a jogerős ítélet arra is, hogy a felperes a nyilvántartásba vételét kérő kérelmével egyidejűleg nemleges vagyoni nyilatkozatot tett. Mindebből következően a felperes jogutódi minősége nem volt egyértelműen igazolt, ezért a földhivatal a jogutódi minőséget igazoló egyértelmű okiratok hiánya okán a felperes ügyféli jogállása hiányát jogszerűen állapította meg, erről az elsőfokú bíróság is helytállóan foglalt állást.
- [26] Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperes nyilvántartásba vétele nem jelenti a korábbi **Párt.1.**-gyel való azonosságát, jogutódi minőségének igazolását, ezért a jogerős ítélet nem sértette meg a Pp. 163. § (3) bekezdését, 195. § (7) bekezdését, az Egytv. 4. § (1) bekezdését és 22. §-át, továbbá nem sérült az Alaptörvény XXIV. cikkében és XXVIII. cikkében foglalt alapelv sem.
- [27] A felperes tévesen hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó magánszemélyek általi alapításának az ügyben jelentősége van. A Kúria hangsúlyozza, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó nyilvántartásba vétele jogszerűségének vizsgálata nem tartozik a per tárgyához, arról sem az elsőfokú bíróság, sem a Kúria nem foglalhat állást. Egyúttal megjegyzi a Kúria, hogy a felperes figyelmen kívül hagyta az Egytv. 3. § (3) bekezdését, amely szerint párt csak magánszemélyek által alapítható. A jogutódlásnál ennek a körülmények nem volt jelentősége, mert az újonnan alakult pártról mondta ki a kongresszus, hogy jogutódnak tekinti.
- [28] Hangsúlyozza továbbá a Kúria, hogy a jogerős ítélethez fűződő joghatásokat nem érinti az a körülmény, hogy az iratesatolási kötelezettség folytán a Budapest Főváros Kormányhivatala 2016. november 28-i dátummal helyezte el azt a tartalmú pecsétet a jogerős ítélet másolatain, hogy „a másolat az eredeti okirattal megegyezik”. Ez a pecsét, amely az iratmásolat eredetivel való egyezősége megállapításának dátumát igazolja, nem jelenti azt - a felperes álláspontjával ellentétben -, hogy az a jogerős ítélet a társadalmi szervezetek nyilvántartásba vétele iránt indult eljárásban, 1993-ban nem létezett volna. A felperes ezzel összefüggésben ezért tévesen és alaptalanul hivatkozott a Pp. 8. § (3) bekezdés c) pontjára és az alperes rosszhiszemű eljárására. A felperes által a felülvizsgálati tárgyaláson hivatkozott iratmásolat kiadás, iratbetekintés engedélyezése nem alapoz meg ügyféli jogállást, ezért az önmagában nem jelenti a felperes jogutódi minőségének elismerését, miután erre a földhivatali eljárásban kétséget kizáró bizonyítékok hiányában sor sem kerülhet.
- [29] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, az elsőfokú bíróság törvényes és megalapozott döntést hozott, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

- [30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottan illetékmentességére hivatkozott. A felperes illetékmentességére tekintettel a Kúria a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a felperest nem kötelezte, azt helyette az állam viseli.
- [31] A felülvizsgálati eljárás során az alperesnek költsége nem merült fel, ezért annak megfizetéséről rendelkezni nem kellett [Pp. 78. § (2) bekezdése].
- [32] A peresztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű és a II. rendű alperesi beavatkozók jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A Kúria a II. rendű alperesi beavatkozó meghatalmazását teljes körűnek, az eljárás minden szakaszára szólónak fogadta el, a Kfv. 2. számú végzésében foglalt felhívást tévesnek tekintette.

Budapest, 2019. június 26.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró